

ВПЕРЕД!

РОБІТНИЧА ГАЗЕТА,

орган української соціалдемократичної партії.

Виходить кожного дня о 3 год. пополудни.

Ціна примірника у Львові й на провінції:

40 сот.

Місячна передплата з пересилкою **10 К.**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ:

„В ПЕРЕД“, ЛЬВІВ, ВУЛИЦЯ РУСЬКА Ч. 3.,
I. поверх.

Пролетарі всіх народів єдняйтеся!

На розказ Начальної Команди В. П. видаємо нашу газету крім звичайного нашого українського письма — таном і латинськими буквами Розказови сьому повинуються тільки з konieczности, бо не хочемо позбавити наших читачів свогого рідного слова.

Міжнародна соціалістична конференція.

Орган шведських соціал-демократів в Штокгольмі „Social-Demokraten“ подає телеграму, яку дістав товариш Браунінг від товариша Гендерсона:

„Повідомив я Вандервельда і Гуїсмана, що англійська партія бажає собі скликання міжнародної конференції до Люзанні в Швейцарії на день 6. січня. Наша делегація вже вибрана; вже записно, щоби вибрати міжнародне Бюро. Колиби екзекутивний комітет Інтернаціоналу разом з заступниками міжнародних фахових організацій опирав ся скликанню конференції без апробати канцелярії, пропоную, щоби Вандервельде, Томас, Гомперс і я скликали організації, котрі були вже запрошені на соціалістичну конференцію в січні і серпні 1918 р. Тоді пропоную далі, щоби ви скликали неутральні держави і повідомити центральні, щоби ті самі приготували, що треба. Гуїсман має бути секретарем конференції і відїжджає до Люзанні.“

Так отже по 4 роках вперше має зїхатися Інтернаціонал. Скликує його бувший міністер англійський товариш Гендерсон, щоби заняти становище супроти мира і будущего устрою світа. На тім зїзді будуть також, як доносить „Vorwärts“, заступники німецьких соціал-демократів. Конференцію скликають отже англійські робітники, члени побідного народу в сій війні—видно їх не вдоволяє тільки побіда на воєнних побоевищах, але вони хочуть і далекосяглих господарських і соціальних реформ. Англійські соціалісти сподіваються більше від міжнародної акції пролетаріату, чим від добродійств буржуазних і капіталістичних клас свого народу.

Пролетарі єдняйтеся!

В теперішню пору найкраще розуміють свої інтереси наслідники родової шляхти, наслідники шляхоцького рицарства, доробкевичі-пани.

Підчас французької революції, коли ще робітники не розуміли своїх інтересів, підчас тої великої хвилі перевороту, перші французькі доробкевичі-пани вжили робітників до повалення шляхоцького ладу і настановлення себе самих на володарів ладу. Від тої хвилі пани доробкевичі цілого світа вже певні були сего, що шляхта скорше, чи пізніше мусить цілковито уступити їм, — але зрозуміли рівночасно, що коли вони стануть на верху суспільного ладу, то найблищим їх ворогом буде робоча класа. Від того часу пани-буржуї зрозуміли спільність своїх інтересів.

І вже від 48-мих років 19-ого століття, коли вони так кроваво здусили червону революцію йдуть вони як один муж все, йдуть спільно всюди як сини одної мами, хочби їх класа була загрожена десь в найдалших закутках світа.

Найяскравіше видно се по прогнанню царів і останків родової шляхти від керми суспільним ладом, в ось теперішній момент по скінченню чотиролітньої війни. І ось тепер із початком п'ятого року війни ми ввійшли в нову добу війни. Ми ввійшли в добу останнього рішення сего, хто має взяти керму ладу; робочі маси, чи доробкевичі-буржуї?

Перед в сій боротьбі взяв російський робочий народ. За ними пішла Україна. За Україною пішла Німеччина і Польща й західна Австрія а рівночасно з сими й Україні східної Галичини.

Важна хвиля! Найважливіша хвиля в життю суспільств. Буржуазія в один момент зєдналася як один муж. І ніби блискавка єдності пробігла

через цілу Європу. Буржуазія Франції, Англії і Америки піднесла клич оборони російських плянів перед большевиками. В страху перед робочими масами, в страху перед защеппенням єдності робочого народу сходу з робочими масами в їх краях, вони загрозили карними експедиціями на схід.

Ось зараз ми видимо, як буржуазія Галичини тужно виглядає французьких та англійських жандармів, як буржуазія Польщі горячо витає військ Галлера. Вони свято вірять в се, що Галер повалить Пілсудського, що впаде правительство Морачевського, бо, як каже „Gazeta Warszawska“ ч. 34 з 19. XII. 1918 р.: „Do przepraszci prowadzi nas rząd Moraczewskich i Thugutów“.

Рівночасно видимо президента бувшого німецького парламенту поваленого через революцію клерикала буржуя Ференбаха, як він одним махом кидається на сторону побідної антанті. Він, воріг завойовників Німеччини, скликає під крилами тоїж антанті німецький парламент. Він, буржуй, стає братом побідних Французів та Англіїців, бо він зрозумів, що інтерес їх один: інтерес здавлення пролетаріату.

Коли ми бачимо сю згоду і злуку буржуазії цілого світа, коли ми бачимо їх єдність в поступованню, то чи не крайня пора зрозуміти нам, що й інтерес робочих мас цілого світа є один?

Ми, робочі маси, становимо народ, ми є ядро і більшість націй, ми і лише ми несемо відвічальність за те, чи наш нарід має стати вольним горожанином і рівним горожанином з горожанами цілого світа!

Наш цілий український нарід є робочим народом, наш цілий нарід має один одніський інтерес скинути панування чужої буржуазії над нами, через те кожна наша одиниця мусить мати одно на думці: Пролетарі єдняйтеся і пролетарі одного народу підпирайте пролетарів других народів.

Пролетаріат Польщі а то Польс. Парт. Соціалістична (лівиця) і Соціал-демократія королівства Польщі і Литви зілялися в одну комуністичну партію. Вони засудили війну польської буржуазії проти хлопів і робітників східної Галичини і війну буржуазії на Україні. Вони стали до боротьби проти своєї буржуазії, яка є ворогом не лише чужих народів але й ворогом свого власного народу.

Через те кличемо до всіх одиниць цілого нашого народу: Єдняйтеся в один народний орган. Цілий наш нарід є робітником, через те сотворім одну одиницу Робітничу Раду України. Йдім з помічю польським робітникам, освідомлюймо їх і свої несвідомі ще одиниці, бо інтереси їх і наші одні: повалити панування буржуазії.

Тепер рішаючий момент, тепер гроза найбільша, тепер крайня пора єднатися пролетарам як один муж.

Вже не здивуєте нас нічим!

Польська буржуазія тратить пригадність. І що Поляки обкидують нас найгіднішими клеветами, се не дивує нас, коли бачимо, що вона такою самою міркою міряє своїх провідників. Краківський „Piast“ ч. 52. з 28. XII. 1918. на 4-тій сторінці пише:

„A któż nawoływał robotników do walki z „chłopem, jak nie dzisiejszy prezydent ministrów w socjalistycznym gabinecie warszawskim, który we wrześniu tego roku na jednym „ze zgromadzeń w Krakowie nawoływał ludność miejską, by wzięła rewolwery i szła na wieść odbierać żywność chłopom!“

Жаль нам тов. Морачевського, а ще більше жаль нам польського народу. Хоч ми дуже терпимо, і на наш терпіння нема артиста, щоби змалював їх, але мимо того відчуваємо великий жаль, що польський нарід так дурно, так пусто проливає свою і нашу кров за... — ну за кого? — за таких катів нашої і вашої долі.

Польський робочий народ! Чи ми коли будемо сусідами?

Жінка в Народній Республіці.

Основний закон про державну самостійність Західно-Української Народної Республіки постановляє, що найвища державна власть в Республіці належить до народу, який виконує її через своїх послів, вибраних на основі загального, рівного, безпосереднього, тайного і пропорціонального виборчого права всіх громадян без ріжниць пола.

Ся постанова творить першу й найважливішу основу жіночої рівноправності в Народній Республіці і повинна перейти в конституцію Української Народної Республіки, яку мають ухвалити Установчі Збори.

Отже перше й найважливіше жіноче домагання при будові Народної Республіки є:

Активне і пасивне виборче право жінки, на рівні з мушиною до всіх виборчих тіл Республіки, почавши від громади а скінчивши на державнім парламенті.

Активне виборче право значить, що жінка на рівні з мушиною вибирає до всіх виборчих тіл Республіки.

Пасивне виборче право значить, що жінка на рівні з мушиною може бути вибрана до всіх управляючих тіл Республіки.

Тут насувається питання, як здійснити пасивне виборче право жінки. Можемо сподіватися, що ті політичні партії, які стоять на становищі рівноправності жінки ставитимуть також кандидатури жінок, особливо, коли жінки увійдуть в політичне життя і працюватимуть в політичних партіях. Та в кожному разі пропорціональність виборчого права дає жінкам змогу, вибрати до всіх виборчих тіл Республіки жінок зовсім незалежно від існуючих політичних партій. Жіночі політичні організації можуть самостійно поставити жіночі кандидатури, а жінки виборці при пропорціональності виборчого права виберуть їх.

В Народній Республіці жінка повинна нетільки мати на рівні з мушиною голос в усіх виборчих тілах, вона повинна також мати рівну з мушиною участь у виконуванню державної влади на всіх ступнях. З сього випливає домагання: Рівне з мушиною право жінки до всіх публичних урядів Республіки.

М—я. (Дальше буде).

Позолотити їх.

В польським суспільстві є одна досить сильна партія „polskie stronnictwo ludowe“. Воно все твердить, що боронить хлопських інтересів. Одним з провідників тої партії був до недавна Стапінський. Тепер він разом з кількома товаришами виступив з партії тої чесної компанії.

Партія має свій орган „Piast“. Той „Piast“ від першої своєї сторінки до останньої доказує польським хлопам в кожному своїм числі, що людодві є найбільшими приятелями хлопів і через се заступають лише хлопські інтереси.

Що ми сьогодні заглядаємо до „Piasta“, то не робимо сего із якої будь злої волі. Противно ми полюбили його, бо він один між польськими буржуазними газетами є чесним. Всі польські газети співають нам, що ми, Українці, „dzicz“, „hajdamacy“ бо ми сягаємо по східну Галичину і сим хочемо нищити польську культуру, нищимо святі польські ідеали, нищимо прямо цілу Польщу.

А ми „dzicz“ все казали, що се все неправда, що під тою культурою думають буржуазні Поляки не культуру а зівсім якийсь „намацальний“ інтерес, думають панські лани. Але наші докази не ділають на Поляків.

За те „Piast“ є чесним, бо він боронить хлопів і не завиває нічого в бавовну. Він пише хлопам (Piast Nr. 52. ч. 29. XII. 1919.): „...własność jest świętą“ і ворогами польського народу є Стапінський, бо він підпире правління Морачевського, він годить ся на „oddanie Rusinom Galicyi wschodniej gdzie się znajdują największe dobra magnatów“.

Ось так говорять панове людодві, ось так ясно кажуть нам. Пощо завивати „największe do-

bra magnatów" в якусь культуру, в ідеали, в польське "posłannictwo" і в лихо знає в які інші ідеали?

Позолотити вас, а вашого "Piast a" повинен мати кожний польський мужик в рамках на стіні. Тепер ми знаємо, за що бєся польський мужик, польський робітник.

Тепер ми віримо вам, що ви є "jedynemi obrońcami interesów ludu polskiego". І тепер ось ви йдете проти соціалістів "w tem świętem przekonaniu, że bronienie ludu przed zrujnowaniem go przez socjalistów" (Piast, Nr. 52).

Тепер ми знаємо, що у вас "lud" починає-ся "największym magnatem".

Ог правдомовність! Просто позолотити вас!

Завдання громади.

(Комунальна політика.)

(Далі.)

Колижби властитель такої землі спротивлявся плаченню податку від приросту вартості, тоді громада повинна відкупити від нього тую площу, повинна сама вибудувати гостинницю і сама правити нею.

Таким чином громада одним махом увільняється від спекулянтів будівляними площами, ціни будівельних площ забезпечені від безперестанної підвишки, ціни мешкань не підносяться в гору, горожане є забезпечені перед визиском каменичних панів постійним підношенням чиншів, а в найкращім разі громада поволи приходить сама до власності землі і домів, які за мінімальним зиском віднаймає бездомним горожанам. Сим останнім громада так обнижує ціну чиншів, що спекулянтам домів і будівельних площ відбере всі їх способи визиску.

Дальшим жерелом доходів громади є обтяжування податком приросту ціни продажі землі і домів. Коли хтось купив землю за 2000 карб. і без ніякого вкладу праці продає її за 3000 карб., бо відносини життя в громаді спричинили піднесення ціни тої землі, тогди громада зівсім спокійно може забрати дорогою податку 80 до 90 проц. приросту ціни продажі, то пр. до 20 проц. приросту ціни громада лишає властителям як дохід від вложеного капіталу в куплену землю, чи хату. Щоби хоронитися перед затаєнням ціни продажі, то громада повинна мати все першєнство купна. Те може лучатися дуже часто в ось який спосіб: Властитель землі продає землю, яка мала колись 2000 карб. вартості і яку від тої вартості все оподатковувано, за 3000 карб. Але він умовився з купцем так, що купець дає йому тихцем 1000 карб. а при угоді продажі в уряді подають оба ціну продажі лише 2000 карб. В кожнім випадку громада може сказати, що вона має першєнство купна. Тоді властитель має до вибору або страшити 1000 карб. і продати громаді землю за 2000 карб. або мусить виявити ціну продажі 3000 карб. В останнім випадку або громада заявляє, що вона сама купує, або відступає від купна і допускає приватного купця, але в обох випадках забирає від продаючого властителя 80 до 90 проц. приросту ціни продажі, себто властитель без згляду на те, кому він продав, (громаді, чи приватному купцеві) одержить лише 2100 до 2200 карб. Такий самий податок бере громада від дарованої землі, чи домів, наколи обдарований не є своєю даруючого або дальшим своєю чим другого покоління. (Далі буде).

Антанта не йде проти большевиків.

З Женеві доносить "Темпс" що війська антанти, які були дістали наказ збройною силою здавити правління большевиків в Росії, дістали наказ не рухатися зі своїх становищ. Причиною до такого наказу мали бути протести соціалістів в краях антанти і неохота Вільсона до таких насильних средств.

При перших поголосках збройної інтервенції антанти в Росії, ми відразу сказали були, що таке ніколи не може статися. Робочий наряд антанти не допустить до насильства. Ми віримо й в те, що польський робочий наряд не допустить до насильства польських панів на робочім народі Укр. Нар. Републики.

На Угорщині.

"Neues Wiener Journal" доносить, що Каролі має стати президентом міністрів а міністерські теки мають обняти самі соціалісти.

Прилучення Бесарабії до Румунії.

Агенція Аваса доносить: Бесарабські народні збори проголосили на днях остаточне прилучення Бесарабії до Румунії (вже вдруге). Се рішення цілковитої злуки обох країн без ніяких

застережень, пояснити треба певністю представників Бесарабських Народніх Зборів, що в найближшій будучности буде в Румунії наскрізь демократичне правління.

Як бачимо, Румуни на всі боки прилучують до Румунії нові землі та не тільки заселені румунським народом, але й чужими, між тим і українським, що до Українців то доси прилучили вже наші колонії в Добруджі, українські частини Бесарабії, Буковини, а ще посягають на цілий Мараморш в Угорщині. Чи се вийде їм на здорівле, покаже будучність.

Тимчасом ми пригадуємо нашим читачам, що про бесарабських Українців є простора праця П. Несторовського: "Бесарабські Русини" Исторично-етнографический очерк (Варшава, 1905). Про українські колонії в Добруджі є праці: 1) Лупулеску, Русскія колонія въ Добруджѣ. (Кіевска Старина, 1886, кн. I—III). 2) О. Кондрантовичъ, Задунайская Сѣчь по мѣстнымъ воспоминаніямъ и разсказамъ. (Кіев. Старина, 1893, кн. I—II і IV). Се обі праці пок. професора Федора Вовка, які він як емігрант міг друкувати тільки під псевдонімом.

Польські воєнні звідомлення.

Звідомлення штабу Нач. Ком. В. П. на східню Галичину, ген. Розвадовського.

З дня 28. і 29. грудня 1918 р.: Вчора о год. 3. по пол. розпочали вороги на фронті від Кривич до Сихова загальний атак, острілюючи рівночасно артилерією місто. В відтинку Кривич і Погулянки атак ворожий відперто. Українці уступили лишаючи кількадесят трупів і раних.

Боротьби на лінії Пасіки мійські-Перзенків-ка тревали до пізної ночі.

Нині рано о год. 7-мій, заатакував ворог Мшану. Залога двірця і відділи блокові здержали його, після чого ворог, спостерігши надїждаючи нашу поміч утік в сторону Бартавова. Ізза боротьб наступило незначне ушкодження тору, яке в протязі кількох годин буде усуненим.

Нині від рана атакував ворог кілька разів Рісну польську і Кривичі. При співучасті артилерії атаки відперто.

НОВИНКИ.

— Арештованих товаришів редакторів "Впереду" тов. д-ра Льва Ганкевича, тов. Порфіра Буняка і адміністратора тов. Осипа Голінатого, та всіх других, яких арештовано було в адміністрації "Впереду" випущено на волю. Задержано лише партійного секретаря тов. Фільца ізза не-знаних причин.

— Дайте лавровий вінець дописувачеві зі Львова до "Piasta" (ч. 52.): "Від 1. до 22. падолиста були Жиди відтяти від свого окописка, не могли хоронити своїх мерців і скидали їх провізично в однім будинку. Коли 23. падолиста згоріла частина жидівської дільниці враз з сим будинком спалилися також жидівські трупи". Такий дописувач може не лише винайти викрут але й ще другий порох до стріляння. Треба вже вродитися генієм.

— Кваатерунковий Відділ оголошує: Непокликаним особам (цивільним і жовнірам без відповідної легітимації) перехід через Цитаделю аж до відклику строго забороняється. — Кваатерунковий Відділ. Н. К. В. П.

— Прасовий відділ Н. Д. П. В. присилає нам отсі комунікати: Звертається увагу, що всі афіші, оповістки і т. д. друковані в українським, гебрайським і в жаргоні можна оголошувати і плякатувати тільки за попереднім дозволом Прасового відділу Н. Д. П. В., в противнім случаю замкнеться сейчас друкарню, в котрій афіші того рода будуть друковані, а видавців зглядно особа на тих оголошеннях підписані строго покарається. — Кваатерунковий Відділ Н. Д. П. В. — Дрібне ушкодження залізничої лінії буде до кількох годин усунене. — Перерва в електричним освітленню уступить вкоротці по укінченню конечної направи. Управа електричного закладу забралася енергічно до роботи.

— Постертна згадка. Дня 28. грудня с. р. помер у Львові Денис Кулачковський, секретар прокураторії скарбу, член Ставропільського Інституту. Пережив 78 літ. Похорон відбудеться вівторок, 31. с. м., о 11. год. перед полуднем, з дему при вулиці Мурарській ч. 24. на Личаківський цминтар.

— Військові причинки бувших австрійських архиннягін. В часі нароковання мужів до армії, поірали бувші австрійські архиннягін, військові причинки та додатки кваатерункові, мимо того що мешкали стало у замках. І так побирали: Цісарева Зита 15.505 К 56 сот., арх. Августа жінка арх. Йосифа 73.942 К, арх. Ізабеля, жінка

арх. Фридриха 30.837 К, арх. Блянка, жінка арх. Леопольда Сальватора 3.734 К, арх. Марія Христіна, жінка арх. Петра Фердинанда 12.692. В тих сумах невчислені ще гажі та ріжні додатки їх мужів. А кільки то бідних наших жінок жовнірів примирало з голоду? Кількож не признано або відібрано тих кровю мужів заплачених військових причинків?

Оповістки.

— На піддержання українського робітничого дневника зложили дальше (в коронах): Марія Слободян 20, Корпан 10, Марія Федусевич 10, М. Л. 10, М. Шидловський 5, Маруся Дуцівна 2, Урядники і уряднички "Дністра" 427'40. (Далі буде.)

Ширіть скрізь свою робітничу газету, передавайте її з хати до хати, з рун до рук!

Збирайте складки на пресовий фонд „ВПЕРЕДУ“!

Оголошення приймається по 2 корони за один петітовий рядок. За зміст оголошень редакція не відповідає.

До працьодавців! Хто потребує робітників і робітниць, нехай зголо-сять в адміністрації "Впереду". 8—10

Правник готує лекції або відповідного заняття. Відомість в адміністрації. 8—3

Млинки до мелення всякого зерна на кру-пи й мукі продає по 150 К. інж. Я. Вінцьковський, вул. Новий Світ ч. 20. 8—10;

Ліпша служниця з варенням потрібна сей-час. Зголошення в адміні-страції "Впереду". 2—3

Управитель шлюсарський знайде примі-щення вараз; зголосяться при ул. Потоцького ч. 58. 1—3

ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ ГНАТКЕВИЧ, ученик VI кл. гімназ. II. української гімназії в КИЇВІ. Славо! Дай знати о собі, чи живеш. — Люба. — (Хто мавби відомість о нім, хай повідомить редакцію "Впереду".) 10—10

БОРИНИЧІ, УЧИТЕЛІ ШКОЛ! Пропу повідомити Катрука і мою жінку, що я здорова і перебуваю у брата. — Моніка. 8—12

Пропу повідомити д-ра ГНАЦА ЛЕВЕНГЕКА в Стрию, що отець хоріє, просить його, щоба приїхав. 7—7

О. ТИШОВСЬКИЙ, КАЛУШ, ГАРАСЕВИЧ, ЧЕРНІВ, ВУКАЧІВІЦІ. Маю з донькою Оленою здорові. — Іза-дор. 6—7

БОРИС МИКОЛА! Дай вістку, чи ти здорова? — Родичі. 5—10

ВЕТЕНОВА ЄВГЕНІЯ, ТАТАРИНІВ, почта Комарно. Гали і Тосю здорові; прошу о вістку від Вас. 4—4

АЛЕКСАНДЕР ГІЛЬБРИХТ, суддя, ЗАВОЛОТІВ. Ми здорові, прошу о вістку. — Марія. 4—4

О. ДРОГОМІРЕЦЬКИЙ, ШИНЦІ, почта Заболотів. Я здоров, прошу о вістку. — Тоніо. 4—4

БОРИС МИКОЛА! Дай вістку, чи ти здоров? — Родичі. 4—10

КРАСНОПЕРА, СКОРИКИ. Я здорова, Вільма у мене. — Наталка. — Тернопільські часописи прошу о передрук. 4—2

НАТАЛІЯ, жена д-ра ГРИЦЬКА НИЧКИ просить пові-домити його Родичів в ТЕРНОПОЛІ, що живе здорова на місці. Інші часописи просяться о передрук. 3—5

Ми всі здорові у Львові. — ЯРКОВА. — Інші часописі просяться о передрук. 3—3

Хто знає, що небудь про ПЛЯТОНА КУЛЬЧИЦЬКОГО, який в початком листопада був на італійським фронті при Feld-Jäger-Bat. № 80, Fgr. 258, звольте подати вістку до Адм. "Впереду". 3—5

ЗАГАЙКЕВИЧ, ЧЕХИ. Я здоров у Львові. Радь собі, поки приїду. Очікую вістк. — Корнелі. — Інші ча-сописі просяться о передрук. 3—3

ПОМОРАНИ, МИРОН П. Ми живемо здорово. Хлопці в хаті. Міко, чи Дорка у Тебе? — Галляка. 2—2

ДОРА ЛЕЩ. Чи Ти в Вол. В. чи де? Дай знати о собі. Ми всі живемо. Хлопці в хаті. — Галляка. 2—2

Др ЛУКА М. Що чувати в сестроу, де вона тепер? По-амові дайте знати. — О. Кос. 2—2

Хтоби знав, що сталося в КАРЛОМ ШВАБОВИЧЕМ, який вступив 15. грудня с. р. до Годовиць коло Львова звольте повідомити родичів. 2—3

БУРІ, РУДЗАНІВ пов. Терехови. Ми всі здорові. — Маня, Сабіна. Інші часописі просяться о передрук. 2—3

І. СІНГАЛЕВИЧ, ЖОВКВА. Стаха і Масьо на місці. Влодає в дома. Ми здорові. Дайте знати про себе. — Лепа. 1—2

МАРИЯ КОЗІЦКА у ЛЬВОВІ здорова. Просить мужа о вістку. Гроші побирає. 1—2

Знакомі повідомлять ласкаво о ПЕТРА ЛЕВИЦЬКОГО в ДЕГОВІНІ п. Псари коло Ходорова, що дочка Лідна і родина у Львові здорові. 1—4

Кольпортерів до розношування газет потрібно сейчас. Зголо-шуватися до адміністрації "Впереду" (ву-лиця Руська ч. 3, I. поверх).